

НАЦРТ ЗАКОНА О МЕХАНИЗМИМА РЕШАВАЊА ПОРЕСКИХ СПОРОВА У ЕВРОПСКОЈ УНИЈИ

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет уређивања закона

Члан 1.

Овим законом уређују се механизми решавања спорова између Републике Србије и других држава чланица Европске уније (у даљем тексту: државе чланице) када ти спорови произлазе из тумачења и примене уговора о избегавању двоструког опорезивања.

Овим законом утврђују се права и обвезе пореских обвезника у споровима из става 1. овог члана.

Предметом спора, за потребе примене одредаба овог закона, сматра се питање које је узроковало спор из става 1. овог члана.

Имплементација прописа Европске уније

Члан 2.

Овим законом се у правни поредак Републике Србије имплементира Директива Савета Европске уније 2017/1852 од 10. октобра 2017. године о механизмима решавања пореских спорова у Европској унији (Службени лист Европске уније Л 265 од 14. октобра 2017. године).

Дефиниције

Члан 3.

У смислу овог закона:

- 1) „надлежни орган државе чланице“ је орган државе чланице који је као такав одређен од стране конкретне државе чланице;
- 2) „надлежни орган Републике Србије“ је Министарство финансија;
- 3) „надлежни суд“ је суд, трибунал или други орган државе чланице који је као такав одређен од стране односне државе чланице;
- 4) „двоструко опорезивање“ значи да две или више држава чланица примењују порезе обухваћене уговором о избегавању двоструког опорезивања из члана 1. овог закона у погледу истог опорезивог дохотка, добити или капитала ако то за последицу има додатну пореску обвезу, увећање пореске обвезе или поништај или умањење губитака који би могли бити искоришћени за умањење пореске основице.
- 5) „заинтересовани порески обвезник“ је свако лице, укључујући и физичко, које је резидент државе чланице, и на чије опорезивање непосредно утиче предмет спора.

Изузев уколико контекст захтева другачије, сваки појам који није дефинисан овим законом имаће значење у складу са уговором о избегавању двоструког опорезивања из члана 1. овог закона, који је применљив на дан пријема првог обавештења о актима који за заинтересованог пореског обвезника имају или ће имати за последицу настанак предмета спора.

Појам који није дефинисан у уговору о избегавању двоструког опорезивања из члана 1. овог закона има значење које је имао према праву Републике Србије за потребе пореза на које се примењује наведени уговор, у време његове примене, при чему значење у складу с применљивим пореским законодавством има предност у односу на значење које том појму приписују други прописи Републике Србије.

Однос према другим законима

Члан 4.

Ако овим законом није друкчије прописано, примењују се одредбе закона којим се уређује порески поступак и закона на који тај закон упућује, односно, ако тим законима није уређено, одредбе закона којим се уређује управни спор.

II. ПОДНОШЕЊЕ ПРИГОВОРА

Приговор

Члан 5.

Заинтересовани порески обвезник може изјавити приговор у вези са предметом спора надлежном органу сваке релевантне државе чланице захтевајући његово решавање.

Приговор се подноси у року од три године од дана пријема првог обавештења о актима који за заинтересованог пореског обвезника имају или ће имати последице које нису у складу с уговором о избегавању двоструког опорезивања из члана 1. овог закона, без обзира на то да ли тај порески обвезник има приступ правним средствима предвиђеним националним правом било које релевантне државе чланице.

Заинтересовани порески обвезник истовремено изјављује приговор с истим информацијама надлежном органу сваке релевантне државе чланице и у приговору наводи на које се друге државе чланице он односи.

Приговор се подноси на једном од службених језика државе чланице или било ком другом језику који држава чланица прихвата за ту потребу.

Надлежни орган Републике Србије дужан је да у року од два месеца од пријема приговора потврди његов пријем, као и да надлежне органе других релевантних држава чланица обавести о његовом пријему и језику или језицима које намерава да користи у комуникацији током поступка.

Приговор мора да садржи:

1) име односно назив, адресу, порески идентификациони број, као и сваки други податак неопходан за идентификацију заинтересованог пореског обвезника који подноси приговор као и сваког другог заинтересованог лица;

2) прецизирање пореских периода на које се приговор односи;

3) опис релевантних чињеница и околности случаја (укључујући појединости о структури трансакције и односу између подносиоца приговора и других странака у релевантним трансакцијама, као и чињенице утврђене у доброј вери у узајамно обавезујућем споразуму између подносиоца приговора и пореског органа), а посебно: информације о природи и датуму аката који су довели до настанка предмета спора (укључујући, по потреби, појединости о истом дохотку, добити или капиталу оствареном у другој држави чланице и о укључивању тог дохотка, добити или капитала у основицу у

другој држави чланици, и појединости о порезу који је наплаћен или ће бити наплаћен у вези с тим дохотком, добити или капиталом у другој држави чланици), као и с њима повезане износе у валутама заинтересованих држава чланица, уз копију свих пратећих докумената;

4) упућивање на релевантне пореске прописе Републике Србије и прописе заинтересованих држава чланица, као и на уговор о избегавању двоструког опорезивања из члана 1. овог закона. Ако је примењиво више од једног уговора о избегавању двоструког опорезивања, подносилац приговора прецизира који се уговор тумачи у вези са релевантним предметом спора и који ће се сматрати применљивим уговором у смислу овог закона;

5) следеће информације, заједно са фотокопијом свих пропратних докумената:

(1) објашњење разлога због којих заинтересовани порески обвезник сматра да постоји предмет спора;

(2) појединости о свим правним средствима и споровима које је покренуо заинтересовани порески обвезник поводом релевантних трансакција, као и о свим судским одлукама које се односе на предмет спора;

(3) изјаву заинтересованог пореског обвезника у којој се обвезује да ће без одлагања и са што је могуће више појединости одговорити на све одговарајуће захтеве надлежног органа, као и да ће на захтев надлежног органа доставити сваки тражени документ;

(4) фотокопију решења о утврђивању пореза, записника о пореској контроли или другог документа из ког је произашао предмет спора, као и фотокопију свих других докумената издатих од стране пореских органа поводом предмета спора;

(5) информације о свим приговорима које је поднео заинтересовани порески обвезник у оквиру других поступака заједничког договарања или поступака решавања спорова из члана 18. став 6. овог закона, као и изјаву којом се изричито обвезује да ће поштовати одредбе члана 18. став 6. овог закона.

б) све друге информације које затраже надлежни органи, а које се сматрају неопходним за испитивање основаности приговора.

Информације из става 6. тачка б) овога члана надлежни органи сваке релевантне државе чланице могу затражити у року од три месеца од пријема приговора.

Додатни захтеви за информације могу бити упућени у току поступка заједничког договарања у складу са чланом 6. овог закона, ако надлежни органи то буду сматрали неопходним.

На заштиту информација и пословних тајни или пословних процеса примењује се национално законодавство сваке односне државе чланице.

Заинтересовани порески обвезник је дужан да на захтев из става 6. тачка б) овог члана одговори у року од три месеца од његовог пријема, а фотокопија тог одговора истовремено се шаље надлежним органима других релевантних држава чланица.

Надлежни орган Републике Србије доноси одлуку о прихватању или одбацивању приговора у року од шест месеци од његовог пријема или у року од шест месеци од пријема информација из става 6. тачка б) овог члана, зависно од тога који од та два рока почиње касније да тече.

Надлежни орган Републике Србије без одлагања обавештава заинтересованог пореског обвезника и надлежне органе других релевантних држава чланица о својој одлуци.

У року од шест месеци од пријема приговора или у року од шест месеци од пријема информација из става 6. тачка б) овог члана, зависно од тога који од та два рока

почиње касније да тече, надлежни орган Републике Србије може одлучити да једнострано реши предмет спора, без укључивања надлежних органа других релевантних држава чланица, у ком случају о томе без одлагања обавештава заинтересованог пореског обвезника и друге надлежне органе релевантних држава чланица, након чега се окончавају поступци започети у складу с овим законом.

Поступци започети у складу с овим законом окончавају се и ако надлежни орган друге релевантне државе чланице обавести надлежни орган Републике Србије да је одлучио да предмет спора реши једнострано.

Заинтересовани порески обвезник који жели да повуче приговор о томе истовремено обавештава сваки од надлежних органа релевантних држава чланица, чиме се окончавају сви поступци у складу с овим законом. Када надлежни орган Републике Србије прими обавештење о повлачењу приговора, без одлагања обавештава друге надлежне органе релевантних држава чланица о окончању поступака.

Престанком постојања предмета спора из било ког разлога сви поступци покренути у складу с овим законом обустављају се, а надлежни орган Републике Србије без одлагања обавештава заинтересованог пореског обвезника о томе, као и о начелним разлозима за то.

Поступак заједничког договарања

Члан 6.

Ако надлежни органи релевантних држава чланица усвоје приговор, настојаће да у року од две године од последњег обавештења о одлуци једне од држава чланица о прихватању приговора реше предмет спора заједничким договарањем.

Рок из става 1. овога члана може се продужити на захтев надлежног органа државе чланице надлежним органима свих других релевантних држава чланица, и то највише за једну годину, под условом да надлежни орган који подноси захтев достави писано образложење за то.

Када надлежни органи држава чланица постигну споразум о начину решавања предмета спора у року из става 1. овог члана, надлежни орган сваке релевантне државе чланице без одлагања обавештава заинтересованог пореског обвезника о том споразуму, наводећи да је реч о одлуци обавезујућој за надлежни орган и извршној под условом да заинтересовани порески обвезник прихвати ту одлуку и одрекне се права на коришћење других правних средстава. Ако су поступци у вези с другим правним средствима већ започети, одлука постаје обавезујућа и извршна када заинтересовани порески обвезник надлежним органима заинтересованих држава чланица достави доказ да су предузете мере за окончање тих поступака. Доказ о томе доставља се у року од 60 дана од дана обавештавања заинтересованог пореског обвезника о одлуци. Одлука се тада спроводи без одлагања, независно од рокова прописаних српским прописима.

Ако надлежни органи релевантних држава чланица не постигну споразум о начину решавања предмета спора у року из става 1. овога члана, надлежни орган сваке релевантне државе чланице о томе обавештава заинтересованог пореског обвезника и наводи начелне разлоге због којих споразум није постигнут.

Одлука надлежног органа у вези са приговором

Члан 7.

Надлежни орган Републике Србије може одбацити приговор у року из члана 5. став 11. овог закона ако:

- 1) приговор не садржи информације из члана 5. став 6. овог закона;
- 2) не постоји предмет спора или
- 3) приговор није поднет у року из члана 5. став 2. овог закона.

У обавештењу заинтересованом пореском обвезнику упућеном у складу с чланом 5. став 12. овог закона, надлежни орган Републике Србије наводи разлоге за одбацивање приговора у складу са ставом 1. овог члана.

Ако надлежни орган Републике Србије не донесе одлуку о приговору у року из члана 5. става 11. овог закона, сматраће се да је приговор усвојен.

Ако су сви надлежни органи релевантних држава чланица одбацили приговор, заинтересовани порески обвезник има право да покрене управни спор против одлуке надлежног органа Републике Србије и/или да користи одговарајуће правно средство против одлуке надлежних органа других релевантних држава чланица, у складу с њиховим националним прописима.

Заинтересовани порески обвезник који користи право из става 4. овог члана не може поднети захтев из члана 8. став 1. тачка 1) овог закона:

- 1) док је одлука о одбацивању приговора предмет управног спора и/или одговарајућег правног средства против одлуке надлежних органа других релевантних држава чланица;
- 2) ако се на одлуку у поступку поводом одговарајућег правног средства против одлуке надлежних органа других релевантних држава чланица може изјавити жалба; или
- 3) када је одлука о одбацивању потврђена у поступку из тачке 1) овог става, а није могуће оспорити ту одлуку пред било којим надлежним судом у релевантним државама чланицама.

У случају покретања управног спора и/или одговарајућег правног средства против одлука надлежних органа других релевантних држава чланица у складу с њиховим националним прописима, одлука донета у том поступку уважава се за потребе члана 8. став 1. тачка 1) овог закона.

III. РЕШАВАЊЕ СПОРОВА

Решавање спорова пред саветодавном комисијом

Члан 8.

На писани захтев заинтересованог пореског обвезника надлежни органи релевантних држава чланица оснивају саветодавну комисију у складу с чланом 10. овог закона ако:

- 1) је приговор који је поднео заинтересовани порески обвезник одбацио барем један, али не сваки надлежни орган релевантних држава чланица, у складу са чланом 7. став 1. овог закона; или
- 2) су надлежни органи релевантних држава чланица усвојили приговор поднет од стране заинтересованог пореског обвезника, али нису успели да постигну споразум о

начину решавања предмета спора поступком заједничког договарања у роковима из члана 6. став 1. и 2. овог закона.

Заинтересовани порески обвезник може поднети захтев из става 1. овог члана само ако према применљивим националним прописима поводом одбаченог приговора из члана 7. став 1. овог закона није могуће покренути управни спор и/или користити одговарајуће правно средство против одлуке надлежних органа других релевантних држава чланица, или ако такав поступак није у току, или ако се заинтересовани порески обвезник одрекао права на покретање таквог поступка, о чему писани захтев мора садржавати изјаву.

Заинтересовани порески обвезник подноси писани захтев за формирање саветодавне комисије најкасније 50 дана од пријема обавештења из члана 5. став 12. овог закона или члана ., став 4. овог закона, односно 50 дана од дана када је надлежни суд доставио одлуку из члана 7. став 4. овог закона.

Саветодавна комисија формира се најкасније 120 дана од пријема захтева заинтересованог пореског обвезника, а њен председавајући без одлагања обавештава заинтересованог пореског обвезника о датуму њеног формирања.

Саветодавна комисија основана у складу са ставом 1. тачка 1) овог члана доноси одлуку о прихватању приговора у року од шест месеци од дана формирања и о томе обавештава надлежне органе у року од 30 дана од дана доношења одлуке.

Ако саветодавна комисија утврди да су испуњени услови из члана 5. овог закона, на писани захтев једног од надлежних органа покреће се поступак заједничког договарања прописан чланом 6. овог закона. Надлежни орган обавештава о поднетом захтеву саветодавну комисију, остале надлежне органе и заинтересованог пореског обвезника. Рок из члана 6. став 1. овог закона почиње да тече од дана достављања обавештења о одлуци саветодавне комисије о прихватању приговора.

Ако ниједан надлежни орган не иницира покретање поступка заједничког договарања у року од 60 дана од достављања обавештења о одлуци саветодавне комисије, саветодавна комисија доставља мишљење о начину решавања предмета спора из члана 16. став 1. и 2. овог закона. У том случају, за потребе члана 16. став 1. и 2. овог закона, сматра се да је саветодавна комисија основана на дан истека наведеног рока од 60 дана.

У случају из става 1. тачка 2) овога члана, саветодавна комисија доставља мишљење о начину решавања предмета спора у складу с чланом 16. став 1. и 2. овог закона.

Именовање од стране надлежног суда или органа именовања

Члан 9.

Ако саветодавна комисија не буде формирана у року из члана 8. става 4. овог закона, заинтересовани порески обвезник може у писаној форми захтевати од председника Управног суда да формира саветодавну комисију у складу с одредбама овог члана.

Ако надлежни орган Републике Србије не именује најмање једну независну особу од угледа и њеног заменика, заинтересовани порески обвезник може у писаној форми захтевати од председника Управног суда да именује независну особу од угледа и заменика са списка из члана 11. овог закона.

Ако надлежни органи свих релевантних држава чланица пропусте да именују најмање једну независну особу од угледа и њеног заменика, заинтересовани порески обвезник може у писаној форми захтевати од надлежних судова или органа именовања сваке од тих држава чланица да именују по две независне особе од угледа са списка из члана 11. овог закона.

Независне особе од угледа именују председавајућег методом случајног одабира са списка независних особа од угледа у складу с чланом 10. став 4. овог закона.

Ако у поступку учествује више заинтересованих пореских обвезника, сваки од њих подноси писани захтев за именовање независних особа од угледа и њихових заменика у држави чланици у којој је резидент, а ако у поступку учествује само један заинтересовани порески обвезник, он подноси писани захтев државама чланицама чији надлежни органи су пропустили да именују најмање једну независну особу од угледа и њеног заменика.

Писани захтев за именовање независних особа од угледа и њихових заменика из става 1. до 3. овог члана упућује се председнику Управног суда након истека рока из члана 8. став 4. овог закона и то у року од 30 дана од истека тог рока.

На поступак именовања независних особа од угледа, који спроводи председник Управног суда, сходно се примењују одредбе о именовању арбитра из закона којим се уређује арбитражно решавање спорова.

Председник Управног суда обавештава о одлуци из става 2. и 3. овог члана подносиоца захтева и надлежни орган Републике Србије, који о томе без одлагања обавештава надлежни орган друге релевантне државе чланице.

Саветодавна комисија

Члан 10.

Састав саветодавне комисије из члана 8 овог закона чине:

- 1) председавајући;
- 2) по један представник сваког надлежног органа релевантних држава чланица.

Ако се надлежни органи споразумеју о томе, број представника може се повећати на два за сваки надлежни орган;

3) једна независна особа од угледа коју именује надлежни орган сваке од релевантних држава чланица са списка из члана 11 овог закона. Ако се надлежни органи споразумеју о томе, њихов број може се повећати на две за сваки надлежни орган.

Надлежни органи релевантних држава чланица споразумеће се о правилима за именовање независних особа од угледа.

Након именовања независних особа од угледа, за сваку од њих се, у складу са правилима за именовање независних особа од угледа, именује заменик за случај спречености у обављању дужности.

Ако правила за именовање из става 2 овог члана нису усаглашена, независне особе од угледа бирају се методом случајног одабира.

Изузев у случају када је независну особу од угледа именовао надлежни суд или орган именовања у складу с чланом 9. ст. 2. и 3. овог закона, надлежни орган сваке релевантне државе чланице може изјавити приговор на именовање било које независне особе од угледа из разлога који су претходно договорени између заинтересованих надлежних органа или из следећих разлога:

1) особа је ангажована у надлежном органу једне од релевантних држава чланица или поступа у његово име, или је била у таквом односу у било ком тренутку током претходне три године;

2) особа има или је имала знатан удео или право гласа у било ком заинтересованом пореском обвезнику или је запослена или је била запослена или саветник заинтересованог пореског обвезника у последњих пет година пре дана именовања;

3) особа не гарантује довољан ниво непристраности у решавању спора или спорова о којима се решава;

4) особа је запослена у друштву које се бави пореским саветовањем или у оквиру свог пословања пружа пореске савете, или је била у таквој ситуацији у периоду од најмање три године пре дана именовања.

Надлежни орган релевантне државе чланице може захтевати од независне особе од угледа именоване у складу са ст. 2. или 3. овога члана, односно од њеног заменика, да обзнани постојање интереса, односа или друге информације која може утицати на њену независност или непристраност, или која би с разлогом могла створити утисак пристрасности у поступку.

Током периода од 12 месеци након доношења мишљења саветодавне комисије, независна особа од угледа, која је члан саветодавне комисије, не сме се наћи у ситуацији због које би, да је била у тој ситуацији у тренутку именовања, надлежни орган могао изјавити приговор на њено именовање у складу са овим чланом.

Представници надлежних органа и независне особе од угледа, који су именовани у складу са ставом 1. овога члана, бирају председавајућег саветодавне комисије са списка особа из члана 11. става 1. овог закона.

Председавајући саветодавне комисије из става 8. овог члана ће бити судија, изузев уколико се представници надлежних органа и независне особе од угледа споразумеју другачије.

Списак независних особа од угледа

Члан 11.

Списак независних особа од угледа чине све независне особе од угледа које су предложиле државе чланице. За те потребе свака држава чланица именује најмање три физичка лица која су компетентна, независна и способна да поступају непристрасно и поштено.

Независне особе од угледа које Република Србија именује у складу са ставом 1. овог члана именује и разрешава министар надлежан за послове финансија.

Надлежни орган Републике Србије обавештава Европску комисију о именима предложених независних особа од угледа и доставља потпуне и ажурне податке о њиховој професионалној и академској биографији, компетенцијама, стручности и потенцијалним сукобима интереса. У обавештењу се може прецизирати која од наведених особа може бити предложена за председавајућег.

Надлежни орган Републике Србије обавештава без одлагања Европску комисију о свим променама на списку независних особа од угледа.

Ако надлежни орган, имајући у виду одредбе овог члана, има оправдан разлог за приговор на независност неке особе са списка, о томе обавештава Европску комисију уз одговарајуће доказе.

У случају документованог приговора друге државе чланице у вези са независном особом од угледа коју је именovala Република Србија, министар надлежан за послове финансија у року од шест месеци испитује приговор и доноси одлуку о томе да ли да разреши ту особу.

О одлуци из става 6. овог члана, министар надлежан за послове финансија без одлагања обавештава Европску комисију.

Комисија за алтернативно решавање спорова

Члан 12.

Надлежни органи релевантних држава чланица могу се споразумети да, уместо саветодавне комисије, формирају комисију за алтернативно решавање спорова, која ће издати мишљење о начину решавања предмета спора у складу с чланом 16. овог закона. Надлежни органи релевантних држава чланица могу се споразумети да се комисија за алтернативно решавање спорова формира као стална комисија.

Изузев правила о независности чланова из члана 10. ст. 5. и 6. овог закона, комисија за алтернативно решавање спорова може се разликовати по саставу и организацији од саветодавне комисије.

Комисија за алтернативно решавање спорова може примењивати било који други поступак или технику решавања спорова за обавезујуће решавање предмета спора. Уместо поступка који примењује саветодавна комисија у складу са чланом 10. овог закона (тзв. поступак „независног мишљења“), надлежни органи држава чланица могу се споразумети да примене другу врсту поступка (нпр. арбитражни поступак или поступак „коначне понуде“), који примењује комисија за алтернативно решавање спорова, у складу са овим чланом.

Надлежни органи релевантних држава чланица споразумеће се о правилима поступања у складу с чланом 13. овог закона.

На комисију за алтернативно решавање спорова примењују се одредбе чл. 14. и 15. овог закона, осим ако правила поступања из члана 13. овог закона не предвиђају другачије.

Правила поступања

Члан 13.

Надлежни орган сваке релевантне државе чланице обавештава заинтересованог пореског обвезника у року од 120 дана о:

- 1) правилима поступања саветодавне комисије, односно комисије за алтернативно решавање спорова;
- 2) року за издавање мишљења о решавању предмета спора;
- 3) свим применљивим одредбама националних прописа држава чланица, као и применљивим уговорима о избегавању двоструког опорезивања.

Правила поступања утврђују надлежни органи држава чланица које учествују у спору.

Правила поступања посебно садрже:

- 1) опис и карактеристике предмета спора;
- 2) одређење правних и чињеничних питања која су предмет спора;
- 3) одређење форме тела које решава спор (саветодавна комисија или комисија за алтернативно решавање спорова), као и врсте алтернативног поступка решавања спора, уколико се поступак разликује од поступка „независног мишљења“ који примењује саветодавна комисија;
- 4) време трајања поступка решавања спора;

5) састав саветодавне комисије, односно комисије за алтернативно решавање спорова (укључујући број и имена чланова, њихове компетенције и квалификације те предочавање потенцијалних сукоба интереса);

6) правила о учествовању заинтересованог пореског обвезника и трећих лица у поступку, размени поднесака, информација и доказа, трошковима, врсти поступка који се примењује, као и осталим релевантним процесним и организационим питањима;

7) правила о спровођењу поступка који примењује саветодавна комисија и достављању њених мишљења.

Ако се саветодавна комисија формира ради доношења одлуке из члана 8. став 1. тачка 1) овог закона, правила поступања садрже само информације из става 3. тач. 1), 4), 5) и 6) овога члана.

Уколико су правила поступања из овог члана непотпуна или заинтересовани порески обвезник о њима није био обавештен, примењују се стандардна правила поступања која дефинише Европска комисија.

Ако надлежни органи не обавесте заинтересованог пореског обвезника о правилима поступања у складу са ст. 1-3. овог члана, независне особе од угледа и председавајући комисије сачиниће правила поступања према стандардном обрасцу из става 5. овог члана и доставити их односно заинтересованом пореском обвезнику у року од 14 дана од формирања саветодавне комисије, односно комисије за алтернативно решавање спорова.

Ако независне особе од угледа и председавајући не постигну договор о правилима поступања или о истим не обавесте заинтересованог пореског обвезника, заинтересовани порески обвезник/обвезници могу се обратити председнику Управног суда или надлежном суду друге релевантне државе чланице захтевом да наложи доношење правила поступања.

Трошкови поступка

Члан 14.

Изузев у случају из става 4. овог члана и уколико су се надлежни органи релевантних држава чланица споразумели другачије, државе чланице сnose на једнаке делове:

1) трошкове независних особа од угледа, чији износ одговара просечном уобичајеном износу исплаћеном руководећим државним службеницима релевантних држава чланица; и

2) трошкове накнаде за независне особе од угледа, при чему накнада по особи не може прећи 1.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, за сваки дан састанка саветодавне комисије, односно комисије за алтернативно решавање спорова.

Висину накнада из става 1. овога члана уређује министар надлежан за послове финансија.

Република Србија не сноси трошкове поступка заинтересованог пореског обвезника.

Ако се надлежни органи релевантних држава чланица споразумеју о томе, трошкове из става 1. тач. 1) и 2) сноси заинтересовани порески обвезник у случају да је:

1) повукао приговор у складу с чланом 5, став 15. овог закона или

2) након одбацивања приговора у складу с чланом 7. став 1. овог закона поднео писани захтев из члана 8. ст. 1. до 3 овог закона, а саветодавна комисија је утврдила да су надлежни органи основано одбацили приговор.

Информације, докази и саслушање

Члан 15.

За потребе поступка из члана 8. овог закона, у случају да се надлежни органи релевантних држава чланица о томе споразумеју, заинтересовани порески обвезник може да саветодавној комисији, односно комисији за алтернативно решавање спорова достави све информације, доказе или документе који би могли бити релевантни за њихово одлучивање.

Заинтересовани порески обвезник и надлежни органи релевантних држава чланица дужни су да на захтев саветодавне комисије, односно комисије за алтернативно решавање спорова достављају тражене информације, доказе или документе.

Надлежни орган Републике Србије може ускратити информације саветодавној комисији у следећим случајевима:

- 1) уколико се те информације не могу прибавити према прописима Републике Србије;
- 2) уколико те информације обухватају пословне тајне или пословне процесе;
- 3) уколико би откривање тих информација било би у супротности с јавним поретком.

Заинтересовани порески обвезници могу на захтев и уз сагласност надлежних органа релевантних држава чланица учествовати у поступку пред саветодавном комисијом, односно комисијом за алтернативно решавање спорова, непосредно или преко пуномоћника.

Заинтересовани порески обвезници су дужни да учествују у поступку, непосредно или преко пуномоћника, на захтев саветодавне комисије, односно комисије за алтернативно решавање спорова.

Независне особе од угледа и други чланови саветодавне комисије, односно комисије за алтернативно решавање спорова дужни су да чувају професионалну тајну у складу са националним законодавством сваке релевантне државе чланице у погледу информација које сазнају у својству чланова тих тела.

Заинтересовани порески обвезници и њихови пуномоћници дужни су да све информације (укључујући сазнања о документима) о којима су сазнања стекли у току поступка чувају као тајну, а уколико се то од њих захтева у току поступка, дужни су да дају изјаву о томе надлежним органима релевантних држава чланица.

Мишљење саветодавне комисије или комисије за алтернативно решавање спорова

Члан 16.

Саветодавна комисија, односно комисија за алтернативно решавање спорова доставља своје мишљење надлежним органима релевантних држава чланица најкасније шест месеци од дана када је формирана.

Ако је то потребно због сложености спора, рок из става 1. овог члана може се продужити за три месеца, о чему одговарајућа комисија обавештава надлежне органе релевантних држава чланица и заинтересоване пореске обвезнике.

Саветодавна комисија, односно комисија за алтернативно решавање спорова заснива своје мишљење на одредбама применљивог уговора о избегавању двоструког опорезивања из члана 1. овог закона, као и на применљивим унутрашњим прописима.

Мишљење се доноси већином гласова чланова одговарајуће комисије, а ако није могуће постићи већину, одлучује глас председавајућег.

Председавајући обавештава надлежне органе релевантних држава чланица о мишљењу саветодавне комисије, односно комисије за алтернативно решавање спорова.

Коначна одлука

Члан 17.

Надлежни органи релевантних држава чланица су дужни да се о начину решавања предмета спора споразумеју у року од шест месеци од достављања мишљења саветодавне комисије, односно комисије за алтернативно решавање спорова.

Надлежни органи релевантних држава чланица могу донети одлуку која одступа од мишљења саветодавне комисије, односно комисије за алтернативно решавање спорова, изузев у случају да не постигну споразум о начину решавања предмета спора у року из става 1. овог члана, у ком случају их мишљење комисије обавезује.

Надлежни орган Републике Србије дужан је да без одлагања обавести заинтересоване пореске обвезнике о коначној одлуци. Ако обавештење не буде достављено у року од 30 дана од доношења одлуке, заинтересовани порески обвезник – резидент Републике Србије може захтевати од председника Управног суда да наложи надлежном органу достављање коначне одлуке.

Коначна одлука обавезује релевантне државе чланице и не представља прецедент.

Коначна одлука се спроводи под условом да су заинтересовани порески обвезници сагласни са њом и то уколико се одрекну права на правни лек предвиђен домаћим правом у року од 60 дана од дана достављања обавештења о коначној одлуци.

Изузев у случају да надлежни суд или други правосудни орган релевантне државе чланице у складу с применљивим националним прописима о правним средствима и применом критеријума из члана 10. овог закона утврди недостатак независности, коначна одлука спроводи се према националном праву релевантних држава чланица, које ће на темељу те одлуке изменити иницијални акт из кога је произашао предмет спора, независно од рокова прописаних унутрашњим прописима.

Ако коначна одлука није спроведена, заинтересовани порески обвезник може захтевати њено спровођење од надлежног суда државе чланице која није спровела одлуку.

IV. НАЦИОНАЛНИ ПОСТУПЦИ РЕШАВАЊА СПОРОВА

Интеракција са националним поступцима и одступања

Члан 18.

Заинтересовани порески обвезници могу покренути поступке предвиђене овим законом независно од тога да ли је акт државе чланице из кога је произашао предмет спора постао коначан према националном праву те државе чланице.

Покретање поступка заједничког договорања или поступка решавања спора у складу са чланом 6. односно чланом 8. овог закона не спречава државу чланицу да покрене

или настави судски поступак или поступак за изрицање административних или кривичних санкција у вези са истим предметима.

Заинтересовани порески обвезници могу користити правна средства предвиђена националном правом релевантне државе чланице, али у том случају рокови из члана 5. став 11. односно члана 6. став 1. овог закона почињу да теку од дана када је одлука донета у тим поступцима постала коначна, или када су ти поступци на други начин коначно окончани.

Поступак заједничког договарања који се воде у складу са чланом 6. овог закона обустављају се ако је у Републици Србији донета правоснажна судска пресуда у вези са предметом спора, о чему је надлежни орган Републике Србије дужан да обавести надлежне органе других релевантних држава чланица.

Ако је у Републици Србији донета правноснажна судска пресуда о предмету спора у току поступка који се води у складу са чланом 10. односно 12. овог закона, а пре него што је саветодавна комисија, односно комисија за алтернативно решавање спорова доставила своје мишљење надлежним органима релевантних држава чланица у складу са чланом 16. овог закона, надлежни орган Републике Србије обавештава надлежне органе других релевантних држава чланица, као и одговарајућу комисију о дејствима те пресуде.

У случају подношења приговора из члана 5. овог закона обустављају се сви други поступци заједничког договарања, односно поступци решавања спорова који су у току, а који се воде у складу са уговором о избегавању двоструког опорезивања применљивом на релевантни предмет спора, и то од момента када је било који од надлежних органа релевантних држава чланица први пут примио приговор.

Изузетно од члана 8. овог закона, Република Србија ће ускратити заинтересованом пореском обвезнику право на покретање поступка решавања спора у складу са тим чланом ако су му у Републици Србији изречене санкције у вези са додатно утврђеном основицом као последица намере или грубе непажње.

Ако је покренут кривични или прекршајни поступак који би могао довести до изрицања санкција из става 8. овог члана, надлежни орган може прекинути поступак који се води у складу са овим законом, од дана усвајања приговора до коначног исхода кривичног, односно прекршајног поступка.

Република Србија може ускратити приступ заинтересованом пореском обвезнику поступку решавања спорова из члана 8. овог закона ако предмет спора не резултира двоструким опорезивањем, о чему ће надлежни орган без одлагања обавестити заинтересованог пореског обвезника и надлежне органе других релевантних држава чланица.

Посебне одредбе за физичка лица и мала правна лица

Члан 19.

Ако је заинтересовани порески обвезник – резидент Републике Србије физичко лице или лице које није велико правно лице, нити је део велике групе правних лица у смислу закона којим се уређује рачуноводство, подношење приговора, одговора на захтев за додатним информацијама, као и повлачење приговора из члана 5. ст. 1, 10. и 15. овог закона, односно подношење писаног захтева из члана 8. став 1. овог закона (у даљем тексту: поднесци) спроводи искључиво пред надлежним органом Републике Србије.

Надлежни орган Републике Србије у року од два месеца од пријема поднеска истовремено обавештава надлежне органе свих осталих релевантних држава чланица, након

чега се сматра да је порески обвезник поднесак поднео свим релевантним државама чланицама на дан обавештења.

У случају да је надлежни орган Републике Србије примио додатне информације од релевантног пореског обвезника у складу са чланом 5. став 6. тачка б) овог закона, дужан је да проследи копију тих информација истовремено надлежним органима свих осталих релевантних држава чланица.

Сматра се да су додатне информације достављене свим релевантним државама чланицама на дан пријема њихове копије.

Објављивање коначних одлука

Члан 20.

Саветодавна комисија и комисија за алтернативно решавање спорова издају своја мишљења у писаној форми.

Надлежни органи могу се споразумети да објаве коначне одлуке из члана 17. овог закона у целости, уз сагласност свих заинтересованих пореских обвезника.

Ако надлежни органи или заинтересовани порески обвезник не пристану на објављивање коначне одлуке у целости, надлежни орган Републике Србије објавиће њен сажетак.

Сажетак из става 3. овог члана садржи опис предмета спора, датум, обухваћене пореске периоде, правни основ, делатност обвезника, кратак опис исхода предмета спора, као и прецизирање методе примењене у решавању спора.

Пре објављивања, надлежни орган Републике Србије доставља заинтересованом пореском обвезнику информације које ће бити објављене у складу са ставом 3. овог члана.

Заинтересовани порески обвезник може најкасније у року од 60 дана од пријема тих информација, затражити од надлежног органа да се не објаве подаци који представљају пословну или професионалну тајну, пословни процес или су у супротности са јавним поретком.

Надлежни орган Републике Србије без одлагања обавештава Европску комисију о информацијама које ће бити објављене у складу са ст. 2. до 4. овог члана.

V. АДМИНИСТРАТИВНА ПОДРШКА

Члан 21.

Надлежни орган Републике Србије обавештава Европску комисију о мерама које је предузео ради санкционисања свих повреда обвезе тајности предвиђене у члану 15. овог закона.

Информације из члана 20. ст. 2-4. овога закона објављују се на интернет странама министарства надлежног за послове финансија и Пореске управе.

VI. ПРЕКРШАЈНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 22.

Члан саветодавне комисије, односно комисије за алтернативно решавање спорова, заинтересовани порески обвезник, односно његов заступник казниће се за повреду обавезе

из члана 15. став 6, односно члана 15. став 7. овог закона новчаном казном у износу од 5.000 динара до 150.000 динара.

VII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 23.

Министар надлежан за послове финансија у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона доноси одлуке и акта из члана 11. став 2. и члана 14. став 2. овог закона.

Члан 24.

Одредбе овога закона примењују се на све приговоре поводом предмета спорова који се односе на доходак, добит или капитал остварен у пореској години која почиње 1. јануара године која следи години у којој је Република Србија приступила Европској унији или након тога, поднете од дана ступања на снагу овога закона.

Члан 25.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењиваће се од дана приступања Републике Србије Европској унији.